

hvor de, der kan få arbejde, gør alt, hvad de kan for at komme frem til det arbejde.

Men vi har klart et ønske om, at der skal være et større økonomisk udbytte af den sum, man har tilbage, når man har betalt sin skat og de omkostninger, der er forbundet med at passe sit arbejde. Det drejer sig bl.a. om at kunne få passet sine børn på betryggende vis, mens man arbejder, og derfor kan man godt sige, at vores 1.000 kr.-forslag altså er en lempelse for den del af befolkningen, der ønsker at bidrage til at skabe et samfund med en høj velstand, en høj levestandard og en lille ulighed. Det er baggrunden for forslaget.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Men så vil jeg gerne spørge hr. Frank Jensen, om det ikke er en lige så god idé at give forældrene valgfrihed, for i og med at man sænker betalingen på daginstitutioner til 1.000 kr., er man jo altså også med til at binde forældrene til den mulighed for at få deres børn passet. Var det ikke bedre at give forældrene valgmuligheder, altså regulere betalingen på en anden måde, f.eks. lavere skat for børnefamilier? Eller vende det om og spørge: Hvad er bedst for barnet i det her samfund? Hvordan skaber vi den gode hverdag for barnet?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jamen det frie valg er jo, at man kan vælge at have en lavere indkomst, ved at en af forældrene bliver hjemme og passer børnene. Det vil vi under ingen omstændigheder blande os i fra Socialdemokratiets side.

Men vi ved jo, at vi lever i et samfund, hvor vi har brug for at have en meget stor arbejdsstyrke. Forudsætningen for, at vi kan have en velfærd i Danmark, at vi kan have et godt sygehusvæsen, et godt skolevæsen, en god ældrepleje osv., er, at vi har mennesker, der vil være på arbejdsmarkedet og bidrage til den både i den produktive sektor og i den offentlige servicesektor. Det forudsætter altså, at der er nogle, der melder sig, og det forudsætter, at de mennesker også får et udbytte af det, at det er tilfredsstillende for dem.

Det er det ikke at have en betalingsordning for at få passet sine børn for at komme på arbejde, hvor man i nogle tilfælde skal tjene 9.000 kr. brutto for at kunne have det, som man netto skal betale for at få passet sine børn. Derfor Socialde-

mokratiets forslag. Det er den allerbedste støtte, vi kan give børnefamilierne til, at der et fornuftigt udbytte for begge forældre ved at være på arbejde.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Da jeg hørte hr. Frank Jensens tale, kom jeg til at tænke på, om han havde fået fat i hr. Jens Rohdes første kasserede udkast til åbningstale, for det var jo de samme punkter, han talte om. Det var om forskning, det var om uddannelse, det var om flere penge til sundhed, men altid om flere penge. Selvfølgelig er det om flere penge, når det er socialdemokrater.

Hr. Frank Jensen sagde også: Stop nu alle nedskæringer. Der skal ikke skæres ned. Men så er der noget, som jeg tænker på: Hvor skal pengene komme fra? For Socialdemokraterne vil jo også have et skatteeft. Det vil sige, at folk ikke skal betale flere penge i skat. Hvor skal pengene komme fra? Er det nu, at vi, altså som skatteydere, skal passe på alt det, vi har i lommerne? Hr. Frank Jensen har nemlig også lige sagt, at Socialdemokraterne har vist op gennem 1990'erne, hvordan det skal gøres, og der begik de jo næsten det, man kalder for intellektuelt bedrageri: De sagde ét, men de tog altid pengene i skatteborgernes lommer.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg ved ikke, hvor hr. Thor Gunnar Kofoed har opholdt sig henne op igennem 1990'erne. Det kan i hvert fald ikke være i Danmark i den periode, hvor Nyrupregeringerne havde ansvaret for at lede Danmark, for så ville hr. Thor Gunnar Kofoed have oplevet, at man ikke samlet set kom til at betale mere af sin løn i skatter og afgifter. Men nuvel, nu er det så det fremadrettede.

Socialdemokratiet vil naturligvis finansiere de investeringer, vi vil foretage i det danske samfund. Vi vil finansiere de investeringer, vi vil foretage i forskning, i uddannelse, og sikre, at vi kan imødegå en udflagning af job i Danmark eller i hvert fald erstatte de udflagninger, der finder sted i Danmark, ved at investere i opkvalificering af medarbejdere, der oplever, at deres job forsvinder. Det kræver naturligvis penge. De penge har vi anvist finansiering for krone for krone.

Men jeg kan godt forstå, at hr. Thor Gunnar Kofoed spørger, for hr. Gunnar Kofoed er jo